BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

Sequitur ardua subtilis et indifficilis materia
coniunctionis et iuris accrescendi
in l. Re coniuncti de leg. 3.

§ Quae si plurima sint a pluribus summis et Antiquorum et posteriorum ingenijs in hanc l. iactata excogitataque diligenter atque acute, neque in alterutro horum nos eos magnopere superaturos confidimus: Id tamen allaturam emolumenti nostram hanc, quam vestro impulsu suscepimus, operam existimamus. Ut et nonnulla fortasse verius et omnia certe commodius distinctius et ad iuris consultorum responsa aptius tradantur, atque accommodatius. Et quia iure consulti quem interpretamur ordinem rationemque sequi commodissimum est, is autem in hoc Responso breviter duo attingit, potiusque tractat, quorum alterum expositionem continet coniunctorum: Alterum ius inter eos prolationis in iure accrescendi Quae Bar. et Docto. non satis aperte docent. Sed confundunt potius. Nos quoque eandem Rationem sequuti Primo coniunctionem, Deinde ius accrescendi et quod ad id pertinet exponemus. Est ergo Coniunctio quanquam ea a nemine definiatur, duorum pluriumve ad eandem simul rem a lege vel ab homine introducta vocatio Quae definitio ex sequentibus constiterit. ex ea porro exsistit divisio quequidem ad rem plurimum faciat. Est n. duplex. Una legis Altera hominis ut Bar. hic n.° 5. Significat et sequuntur Jas. n.° 50. Ripa n.° 1. ex gl. in l. 1.ª § idem ait Ver. ex socijs ff. de usufr. accr. Bal. in l. un. § his ita in pr. C. de cad. toll. sequitur etiam Gaudunt. hic in pri. et Coras. in l. in testamento n.° 1.° C. de impub. et alijs. Et quanquam Jas. D. n.° 50. aliter dividat Tamen commodior haec videtur in presentia divisio. harum duarum coniunctionum quae hominis est proprio loco explicetur oportet: Cum sit propria huius loci. ea est etiam duplex. Altera inter vivos, altera mortis causa introducta: Quarum haec ultima tribus modis contingit, aut enim re tantum, Aut verbis tantum Aut simul et re et verbis coniuncti aliqui in ultima voluntate sunt. Et qui sint re tantum coniuncti declarat hic Iurisconsultus dicens eos esse quibus eadem res separatim legata est. idem fecit in l. triplici. de verb. sig. et in § si eadem inst. de leg. quae tamen ex sequentibus est supplenda expositio.

Nam primum non satis est ut eadem res separatim sit relicta pluribus. Sed etiam necesse est ut ab uno eodemque testatore et uno in testamento legetur. l. si sub conditione. ff. quib. mod. usufr. amit. Tex. optimus in l. plane § si eadem de leg. 1.° uno autem testamento intelligo: sive in testamento utrique legatario sive alteri in testamento, Alteri in codicillis ad id testamentum pertinentibus legata sit ut notat Pet. ver. sub. in hac l. n.° 18. ex l. 2. § 1. ff. de iure codic. l. talis scriptura § ult. cum l. seq. de leg. 1. et sive unum testamentum re vera sit sive pro uno re

hoc ex coniunctione verbali expositione supplendo

Vide quod ait tex. dubij enim [illegible]

§ unic. de caducis [illegible]

Et vide not. in gl. l. 9. [illegible]

apertius docendum

AVSA

T[estamentum]

E

putetur ut ē pris et filij impuberis testamentum · d · l · plane § si con
7 iunctim ubi Bar · et docto · tex · in · l · coheredi § coheres et ibi Angel ·
de vulg · quam ad rem facit tex · in · l · pris et filij · cum simil · c̄ · tt · de vulg · et hoc
sequuntur hic Rip · nu · 17 · Polit · nu · 2 · et Jass · nu · 56 · & Colligi ex i^a Bar ·
.8. solutione ad i^am oppositionem a tex · petitam in · l · pen · ff · de usu fru · accr · que solutio
ut hanc verissimam sententiam continet · ita q ad · d · l · pen · attinet ut co mentitia
et verbis illius · l · repugnans merito Rip · displicuit. Deinde nec hoc solum efficit
.9. ut Coniuncti re sint quibus eadem res separatim legatur nisi ab uno eodemq herede
sit legatarijs illis dari iussa. Que sententia et Bar ē hoc nu ad · d · l · pen · etiam
respondentis eamq verbis illius legis congruere Ripa · nu · 18 · fatetur et Polit ·
Alr · n · 7 · et nu · 4 · quibus coīs etiam est / et ipsa per se verissima in hoc tractatu regula et me
J · n · moriae mandanda. hanc probat ratio tex · in · l · quidq · § si quis duos de leg · i · et
ut Cuniacit · l · si fundum sub conditione § si libertus · c̄ · tt · et l · pro hereditarijs
C · de hered · actio · et q in inductione tex · in dicto § si libertus · c̄ · non nihil quod
refragari videatur ut post annotabimus in confirmationem huius verissime p^e
ceptionis attendit tex · elegantem quem nemo ad hoc unq deduxit in · l · inde
.10. neratus vers · unde celsus ff · de usu fru · accr · Neq Refert in una eademq
.11. oratione an in diversis sit relicta res eadem ab alio atq alio herede ut coniuncti
sint quod ex eisdem testimonijs colligitur et ratione idq Rip · nu · 19 · annotauit ·
.12. illud refert sint ne prorsus diversi heredes an eiusmodi ut alter alterius loco sit eiu
in d[icto] titulo. modi substitutus est instituti etenim si ab intestato uni altera ab eius substituto
legetur coniuncti sunt tex · in · d · l · plane § si coniunctim et ibi Bar · quem seq
13. hic Ripa nu 20 · et Poli · nu 4 · infert ex hoc nove Rip · Si eadem res ab ins
tituto herede et a substituto exheredati pluribus relinquatur non fore coniunctos
eos q non pro uno herede reputentur hic substitutus et institutus quod ē quidem a
d · § si coniunctim observandum sed ea spectat que plurima in · l · cum filio familias
de leg · i · dicuntur / et si quidem res eadem pluribus separatim ab uno testatore uno q
.14. herede simpliciter idest sine co memoratione in posteriori legato de priore facta leg
nulli dubium est quin coniuncti re sint eiusmodi legatarij Cum utriq res in solidum
relicta ab initio an eut[?] sit ablata ut hac · l · probatur et in · l · si pluribus § de leg · i
et in · l · Coniunctim · § eod · in § si eadem versi coniunctim inst · de leg · itaq
scribunt Ripa nu 31 · Jass nu 23 Crot nu 7 · post versic · 18 · neq hac in re
ulla est controversia, ita est expedita sive in hereditatibus sive in legatis vers tamen
.15. q si in posteriori legato prioris sit mentio facta Bar · quidem hic nu 2 · tam in here
ditatibus q in legatis idem quod in superiori specie sequutus est ut nihil ulli ab
initio videatur ademptum sed partes concursu faciant, idq arg^o tex · in · l ·
triplici de verbo · signi · et tex · in · l · Julianus · de hered · insti · ff · qui duo tex
eandem speciem proponunt addunt eo · l · si ita scriptum fuerit Titius ff · de hered ·
insti

AVSA

insti. l. cumquestio C. de leg. l. hec scriptura §. ulti. de condi. et demonstra. quorum alia nihil aliud probant qz dictatum illud leg.o et hereditates in hoc tractatu equiparari. l. vero cumquestio arg.o a parte ad totum ducto contrarium potius probat, verum hanc senam non hic solum sed alys quoqz in locis Bar. probauit in l. quod tradit. de cond. et demonstra. ubi Paul. et

adde Alc. n. 8. et seq. Cum. et in l. si fortidianum C. de leg. ubi Alex. et Corn. post glo. in l. 2. i. de his q pene nomi. et alios quos hic Refert Jass. nu. 24. alex. Anton. Gom. cap. 10. n.

consi.o 169 et consi. 171 volu. 5. et contra eam receptam testantur et aly et Ripa hic nu. 22. Jass. nu. 25. Crot9 nu. 9. Gaudin. nu. 15. et conlone 4 24.

verum nisi u. din. quem hic Bar. retulit contrarium putauit esse verius ut hoc casu per secundum leg.um cum mentione primi factum videatur primum ademptum in totum et ad eam rem affert Jurisconsultorum testimonia quibus nihil videri possit apertius in l. sicut. ff. de adimen. leg. l. translatio. l. et si transferam e tt.o que preterea probant id verum etiam si secundum leg.um sit factum ei qui capere non pot. cui adiungi debet tex. in l. cum quidam. ff. de his quib. ut indig. in hac parte notandus addit his dig. tex. in §. transferri insti. de ademp. lega. que quidem omnia responsa aduersary de partis ademptione intelligunt 9 verba ipsa et sensum Jurisconsultorum. Tandem ut nonnulla Jassois et Crot. arg.ta leuissima pretercam adiungit his dig. l. non adea. de cond. et demonstra. cui que vidēt bar. et Jactant varie posteriores si recte inspiciant manis 3.a ad hanc rem reperientur. & quamqz dignus hanc suam senam in distincte et in hereditatibus et in leg.is posuerit tamen qz ad arg.ta bar. difficile

20. videbatur posse respondere placuit antiquis quibusda doctoribus quorum hic Bar. meminit dim senam in leg.ie Bar. in hereditatibus veram esse. certe digni opinioez eius arg.te adductus verissimam arbitratur Berfuc. nu. 19. que fuit et an. in l. si fortidianum. C. de leg. et eo loco. Bal. Paul. et Salic. fabu. in d. §. transferri et in d. §. si eadem Alber. in d. l. sicut. inclinat in eam hic Rip. quoqz nu. 22. polit. nu. 9. et sequenti et esse in usu posse ait Crot9 nu. 10. Jass. in l. si pluribus not. C. de leg. i. et hic nu. 25. et seqq. et fere hic oes una et eadem senam bar. et hanc veram consentiunt. nec vero distinctio illa quam ve

21. teres illi induxerunt inter leg.a in hac re et hereditates e prorsus improbabilis, nam preterqz qz l. ex pte. de adimen. lega. ab ipsis adducta probat facilius adimi leg.a qz hereditates quod confirmat ratio tex. in l. 1.a §. ulti.o ff. de his q intestam. delen. in l. miles. §. veteranus de testam. mili. eam adiuuat Jass. nu. 25. non leui exemplo legis. si te solum. ff. de here. inst. cui quod Gaudin. repugnat d. nu. 19. non admodum officit et Cum. in d. l. si fortedianum. quem refert Crot9 hic nu. 12. eandem differentiam confirmat arg. tex. in l. hereditatem. ff. manda

AVSA

et in l. hec conditio si in capitolium ascenderit, de cond. et demonstra. Con
iuncta l. si quis instituatur heres, et ibi glo. de hered. instituen. quam glo. sequit. Petrus
et Cin. in l. 1.a C. de insti. et subst. ubi Bar. et Imola. Jas. in d. l. si pluribus colu. 2.
ex quibus pot. hec a veteribus facta differentia fortiter defendi cum presertim id quod Bar.
22. ad d. l. ex parte tradens refert nihil aduersetur. nam p. pterq. q. ab intellectu
illius legis alienissimum est quem preter alios exponit hic Gaudin. nu.o 18. no. seqr
si in solemni voluntate eque facile hereditas adimat. ac legatum idem quoq. in
dubio futurum. neq. enim hic de solemni aut non solemni voluntate verba facimus
sed de expressa aut tacita, et quanq. in expressa voluntate non sit differentia
q. in ea coniecturis locus non est in tacita ubi coniecture dominantur aut non. ups
he plures vehementiores q. fuerint ibi facilius ademptionem presumemus. itaq. sine
dubio Bar. ad d. l. ex parte indiligenter tradit. sed quanq. q. hec possit abtineri
diuersitatis ratio, q. tamen incomodum durumq. videtur eam sine diserta iuris
23. consultorum auctoritate introducere: cum precipue in nullo arg.o et parte iuris sint
hec duo similiora l. cum questio C. de leg. l. titius et seius cum seq. s. de hered. insti.
et alys pluribus locis quibus dissoluendis constituendis q. Iuris. ultro citroq. dd.
inaniter laborarunt, nobis acutior illa huius difficultatis vi explicatio ut quem
24. admodum comemoratio illa sit facta dispiciamus. Nam si mentio primi legati
in seq.ti facta per eiusmodi verba sit que translationem prese ferant alij de
monstrationem nonnulli aduersationem idem significantes appellant, trans
latum primum legatum in secundum oio ademptioemq. totius factam iudicabimus.
sin autem his verbis mentio ea inducta sit que inclusionem potius aut repetitioem
coniunctionemue significent nihil ademptum primo sed comunicatum cum secundo
putamus et reconiunctos concursu demum partes efficere. que distinctio legibus in utraq.
partem adductis si adaptetur conuenire reperietur; intellectu q. magis (ut ait Polit.)
percipi q. verbis demonstrari pot. ut Jas. qui eam in verbo eadem vi constituisse
non satis se eam assecutum ostendat. e aut Bal. in d. l. si forticianum post
Jacob. Butri. Bersuc. hic nu.o 18. et eam viri etiam approbasse Ripa et Polit. d. loco n. 9.
et Coras. in d. l. in testamento nu.o 7. C. de impub. et alys. et quod Rip. nu.o 23.
ex Paul. d. l. si forticianum primam huius conclonis partem ita astruxit ut sit accipienda
25. si secunda dispositio ex interuallo sit facta quam Paul. sententiam ~~etia~~ eo loco inde
menter Alex. reprehendit. Animaduertendum magis puto q. temere comprobandum
illud apud omnes esse debet in confesso si manifestum sit in alterutram partem
26. iudicium testatoris locum hys controuersijs non futurum d. l. si pluribus de leg. 1.o cu
addendus est Tex. in l. duo separatim ff. de usu fruct. lega. et ex his quibus
casibus reconiuncti sint hi legatarij quibus eadem res est separatim facta comemo
ratione legata capiendum est. l. si re sumini. de legat. 3. an. et gl.

Quod si non

AVSA

27. Quod si non species certa sed quantitas una pluribus sit relicta siquidem diversis in orationibus re coniunctis non sunt Cum singulis in solidum debeatur et prestanda sit quam Bar. traditionem q. 1. nº 7. preter arg^um quo ipse utitur de l. quingenta ff. de pro[ba]. coniuncta l. oes cum sequenti de actio et obligatio l. quid § §. si qs duos de leg. 1º l. huiusmodi §. 1º ubi glo. l. plane §. sed si duorum e[s]t ubi cum alys que ex ipsius Bar. ratiocinatione patent, probat facile tex in d. l. plane §. si eadem de leg. 1º. Cuius rationem si teneamus alys arg^tis non indigebimus. nam tex. in l. si pluribus §. 1º de lega. 2. quem Cum. allegat quamquam fortasse pot huc

28. trahi tamen alia ratione atque plerique intellexerunt progreditur Cum ibi ut eleganter Ripa nº 27. attigit idcirco illi legatario quinque debeant quod quinque a diversis heredibus essent illi legata arg. tex. in dicta l. quid §. si qs duos. pre quo intellectu reliquos omnes tanquam nothos et adulterinos reyciendos existimo. Verum propositionem bar. probarunt Bal. Paul. Cum. et Alex. in d. l. si pluribus de leg. 1º. Salic. in l. un. §. sin autem disiunctim C. de cadu. toll. Cum. Rom. et Alex. in l. stipulatio ista §. eum qui de verb. oblig. et aly quos Refert Jas. in hac l. reconiuncti nº 57. Petrus vesuceus nº 20. eam esse dicens sine dubio. e[t] quod coïs Ripe nº 27. Crotus nº 22. sequitur et gaudunt. n. 31. illud ipse puto his ad

29. dendum si secundum leg^um unius quantitatis comemorato primo sit factum ad tradita in speciebus etiam esse dirigendum ut secundum modum comemorationis vel semel quantitate vel pluries prestandam dicamus. qua de re non nihil Bar. in d. l. stipulatio §. eum qui. ubi Jas. post Alex. Bal. in d. l. si pluribus nº 3º. per tex. in §. 1º inst. de duob. reis.

30. At vero si una in oratione quantitas una pluribus dari iubeatur semel tamen prestanda est l. si quis testamento §. de leg. 1º ubi Bar. tex. in l. eum qui et in l. similiter de verbo oblig. quam Bar. hoc loco et pluribus ijdem ubi coïter probant

31. nisi per distributiua numeralia fiat dispositio quod quamvis probent doctores in d. l. si qs testamento ubi id diserte expositum est tamen ubique perperam intelligunt ygno ratione atque insolentia recti sermonis. Verum attendendum est nequaquam hanc

32. distinctionem unius et plurium orationum quod tex. esse in d. l. stipulatio ista §. eum qui. quod Bar. promdit quamquam instrenue se ex ea expediat he sitatione. nam quod ubi agnoscere in illa stipulatione mihi decem et Titio decem duas esse orationes rectè putat. Quod nos post docebimus. quod vero responsione fieri unam contendit et quod rationem rei naturam quod sermonis et dialecticorum

33. precepta est et contra etiam Juris initia. Tamet si non desint qui velint in hoc Bar. defendere quorum est Ripa. certe contra Juris consulti eo loco consiliu[m] est qui facile intuenti demonstrabit se non responsionis rationem sed solius interrogationis stipulationis quod habuisse. quam obrem ea inspectie tenendu[m]

AVSA

est et duas esse orationes et q. gl. integra decem stipulatori deberi qui veris
eius loci sensus est Jassoni nu 4. et in simili leg. idem iuris esse q. Bar. temere
Repugnantem in d. l. si quis intestato probant contra Jass. d. §. eum qui
Crot. hic nu 4. Ripa nu 28. Pauli nu 4. et Jass. nu 58. p. tex. in l. meum
de lega. 2. ubi Cum. Petr. Jmol. et alij dd. in d. l. siqis testo. atque her quide
de illo §. quod ad hanc rem pertinet satis. neque n. q. ille tex. ait in 2a
oratione eadem decem esse comprehensa ad id de quo agimus magnopere
spectat, aut adversum est: cum id ibi credatur ne putemus stipulatorem
sibi decem et titio alia diversa decem posse stipulari credidisse, quod eet
supina ignorantia: cum putare eum eadem decem sibi et alij stipulari
posse non esset nimis absurdum. quicquid tn sit tex ille nihil his
34. quae dicimus adversatur vel ex eius intellectu. illa porro quae de quantitatibus
constant et in his quae pondere numero mensurave consistunt oibus accipienda esse ysdem Responsis
demonstrantur nisi si quantitas certa quadam demonstratione ita sit Relicta ut species
videri posset quod facile tex. in d. l. plane § si eadem versi sed hoc ita docebit.
Jam illud quod Bar. et eum sequti com. doctores velut apertum et indubitatum
35. praetereunt, legatarios quantitatis si eadem utrisque praestanda sit re coniunctos esse
non sine ratione Pauli nu 8. et 18. negavit quamque eius arg. de d. l. si mihi
et d. l. eum qui ducta repelli posse Ripe consentio. addo ergo et pro Bar. et com.
ate refelli sententia tex. meo judicio elegantem in l. si tibi decem ff. de usu fru. earum rerum quae
usu consu. et q. propoli. annotatione ea quae Aristoteles et eius interpretes in
de quantitate et positione quantitatum exponunt: et de hoc satis nec his similes saltem.
36. Sed quid si pluribus eadem res legata quidem sed eo actu sit ut singulis in solidum
solvatur? quo casu consequturum alterum rem ipsam alterum estimationem non est
dubium. et affirmat Bar. q. 2a nu 8. coniunctos non esse, quod dicat ad realem
coniunctionem esse necessarium concursu partes fieri a legatarijs, quod hic non eue
nire praesupponitur. l. coniunctim. s. h. ttu. in l. in de nerati9 ff. de usu fru. et
accre. et deinde quod ut ex propositione quaestionis intelligitur non ad eandem
rem vocentur. quae quia non firmissima sunt, si quid est q. hanc conclusionem confirmet
id est profecto tex. in l. un. §. ubi aut versi hoc autem ita. C. de cadu. tolle.
eam certe veram existimavit Petr. Vesuc. nu 20. neque ab ea quenque
dissentire testis est is, qui non nihil leviter repugnat Crot. nu 25. Jass. n. 62.
et sine exceptione omnes admisisse Refert Ripa nu 29. et Pauli nu 20 quamque sint
qui nonnulla adversus eam faciant: sed indigna in quibus elaboretur.
37. Illud enim vero non silentio omittendum, quod velut aliud agens Bar. in ex
positione huius q. posuisse deprehenditur: ita demum re coniunctos eos esse
quibus eadem res est relicta: si expresse relinquatur singulis: non si tacite. quod
Bar.

bar. confirmat auctoritate tex. in l. item quod sabinus in §. vn. idem tractat.
§. de hered. insti. et l. 2. ff. de vsufru. accr. et Receptum est ab oib. auctore
auctore Ripa. nu. 30. Poly. nu. 19. post antiquos quosdam quos Refert Besucc.
nu. 21 Jas. etiam veram eam et comunem sententiam vocat nu. 66 post Bal. et
Ang. v. l. item quod sabinus in pr. notab. 2. q. gl. ibi qui Ang. gl. allegat in l.
vn. §. his ita versi. sin vero quidam. C. de cadu. tollen. et Bar. per tex. d. l. vn.
§. vbi autem. Contraria tamen opinio non temere placuit Besuc. et Poly. d. loc.
38. Cum quia igitur vix ratio reddi legitima pot., Cur cum re conjuncti sint quibus ead
res est relicta, quicquam referat tacite an expresse ad eos pertineat dum alia con
ueniant: tum quod cum in pluribus juris partibus taciti sit eadem vis et expressi in vltimis
39. voluntatibus etiam maior aliquando taciti effectus quam expressi soleat esse l. sicut le
gatum. §. fin. cum seq. de leg. i. Tum etiam quia Bar. assertio recta quod d. l. tri
40. plici. de verb. sig. sit. Et Preterea quod l. si domino stichus. §. de leg. i. ex quibus
ad d. l. triplici non nisi diuinationibus innanissimis respondetur. l. vero si dno
stichus, fateri doctores coegit satis esse, vt conjuncti re sint, si verbis generalibus
sit expressum in altrutro legatum idque vi inter eos conuenire: Ceterum si neque verbis
41. generalibus neque specialibus sit in vtroque facta dispositio conjunctos non fore. Quod certe
in d. l. item quod sabinus §. vn. idem tractat et d. l. 2. de usufru. accres
non probatur, in illis. n. responsis non idcirco conjuncti non sunt quia tacite consti
tuta dispositio: sed quia nihil aliud est quod ad eam conjunctionem efficiendam
moueat, idque verba prese ferunt: cum quod ad hanc rem attinet neque relictum
quidem quicquam possit dici et certe voluntas vel testatoris vel juris consulti verba
ostendunt. sed illud est sine dubio si quis ita scripserit Titium instituo in dimidia
42. Sempronium in eadem dimidia in qua Titium institui heredem facio re conjunctos
esse dicendos vt illud verbum eadem speciem referat non genus quod a Bar.
propositum n. 9. ex d. l. julianus et ex d. l. triplici oes sequuntur no
nulli id sine dubio atque adeo indignum quod a Bar. proponeretur asseuerantes.
atque exempla oia hucusque tradita in his legibus et institutionibus loquuntur in quibus
totum id quod vni legatum est ali postea legatur aut relinquitur: Quibus quem ad modum
contingere conjunctio realis possit est expeditum. Nunc eas species videamus
43. oportet vbi vni totum ali pars datur vt quando ibi hec conjunctio reperiat
habeamus, et quare totum et pars varie dicuntur vt Bar. hic attingit, que ad expli
cationem eius rei faciant partim hoc loco a nobis tradente Bar. conclusionibus
accomodata partim petenda sunt ab ipso Bar. preter hunc locum in l. i.
de verb. dub. et alys in locis quos in expositione singularum conclusionum afferemus
declarant doctores hic ad Bar. et Coras. in l. testamento. C. de impub. et alys, sed

AVSA

prorsus consulendi ad eius rei cognitionem Aristoteles et eius interpretes i phisi.
Themist. eod. li.º 3 et 4 eorum librorum. Boet. pluribus in locis ad topica Ciceronis
et Rodolph. agricol. li.º p.º de inventi.º dialecti. c. 9. elegans tex in l. si quis
cum totum. ff. de excep. rei iud. ubi ea que dicantur sunt deducta. et quia primum
44. gnis partium atq; totius cuius hic bar. et alij mentionem faciunt ingnre eius q ex spe
tiebus constituitur, quod predicamentale aut subiectiuum aut universale vocant
gnus n. quasi totum quoddam est cuius partes sunt spetiés ut preter alios sepe
porphi. in 5. vocibus ostendit . que fere . attig.
sit Prima conto. in his sed cum distinctione quam Bar. non enucleate proposuit. itaq;
45. que apud ipsum simplex in hac re est erit apud nos tripartita sententia. Namq; animad
uertendum est esse duo que Bar. promiscuit diuersissima. gnale leg.um et spetiale: itemq;
gnris et spetiei. in genli quidem legato et spetiali eiusdem rei certa sit et indubitata
46. conto quam bar. nu.º 10. constituit indistincte. Si unum legatum sit genale factum
alteru spetiale alicuius rei que alias sub illo genali contineretur non esse re coniunctos:
cum exempta hec speciés ab illo genere videatur [...] reg.ª notissima in l. uxore
§. filiassimo et §. codicillis. l. seruus urbanis §. fin. ff. de le. iii.º l. servo manu
misso ff. de pecul. leg. ubi bonus tex. nihil referre constituens utrum prius leg.um
factum sit. l. alimenta §. basilice ff. de alimen. leg. l. coheredi §. qui prem de uulga.
et hanc eandem sentiam ipse Bar. latius exequitur in l. quesitum §. si quis fundum de
fundo instru. dicti integ.ª gnri. de regul. iur. li.º 6. et esse verum testatur hic crotus
nu.º 28. Ripa nu.º 37 et gaud. nu.º 24. Corass. etiam d. l. testamento nu.º 51.
et fere omnes uti proposita est acceperunt.
47. At si uni leg.um gnus proprie sit alij spetiés Bar. quidem et fere omnes idem quod
in precedenti legato probarunt ijs de marg.ie sed recte poly. nu.º 13. contendit tex.
illos in gnli legato non in gnris intelligendos esse indeq; perperam Bar. in l. sempronio
Polit ff. de usu fruct. lega. sensisse: cui et Rip. hac in parte consentit: et in legato gnris
et spetiei proprie facto contrarium videri verius asserit. hac n. in spetie coniunctos esse re
si cui leg.um gnus est eandem spetiem quam alter legatarius habet elegerit idq; probari
in l. si domino stichus coniuncta. l. legato generi et l. cum incertus de leg. i.º l. 2.
ff. de opti.e leg. cum negari non possit optione legata uni alteri spetie si ea spenes
48. optetur ab optionis legatario concurre: quod Bar. et oes in fin. h. q. fatent ex d. l.
si domino stichus. leg.um aut gnris legato optionis esse in hac re persimile. Cui ergo ad d.os
l. si tibi in §. unius hois et l. Lumita §. questium de opt.e leg. nam diversitatis
rationem quam bar. in extremo q.e 4.e inter legatum optionis et gnris excogitauit
ut hanc repugnantiam effugeret, q q recte esse dicat eo modo tex. in l. si cor.
de optio. leg. accipientis: et sequi videantur oes dd, Tamen ego video non posse
49. defendi: Cum legatum etiam gnris particulare sit eque ac leg.um optionis: quod indiffinite

AVSA

enuntiationis natura et vis propria nos docet. nam quamvis ex usu vulgi et scientiarum etiam tradendarum consuetudine pro universali sumatur: ut tn ipsa particularis est ut colligi pot ex Aristo. et eius interpretibus in periermen. et integralis gnus id effectu quoque esse negari quis pot. his adiunge q nemo, quo quidem memi nerim, attendit, Poly. sententiam et nram, Bar. ipsius etiam fuisse in d. l. quesitum.

.50. §. si quis fundum. nu. 15. in extremo, eam auctoritate d. l. si domino stichus sercue constituentis. eius g auctoritate magna huic oppinioni fit accessio: qua stabilita et fundata secundum partium et totius gnis inspiciamus. id in eo quod proprie totum est, consistit his q quae partes proprie primo et peculiariter appellant: vulgo ut hic a Bar.

.51. partis integralis et totius etiam integralis appellatione censetur. Cuius rei duplex gnus est. alie n. partes substantiam rei constituunt atq explent. alie quantitatem magnitudinemq ut Boece d. loco ait iungunt: rursusq harum posteriorum alie equales sunt quas aliquotas quotitivas his q similibus vocabulis Bar et alii vulgo dicunt: alie inequales: et harum deinde alie etiam subdivisiones sunt quas hic referre non est operepretium. Ponit g Bar. hac de re conclonem in his partibus quas ipse integrales appellat neq in oibus gnre, sed in fundo et usufructu quasi significans idem et in similibus, si quasunt, iuris futurum:

.52. et e ea conlo hmoi. si uni legatur fundus alii usufructus eiusdem fundi in usufructu coniuncti re sunt. affert l. si alii in. de usu fru. leg. l. inde neratius § non solum de usufruct accres. l. si tibi eo. tit. et l. sibi in. de usu fruct. earum rerum. l. sempronius atalus §. ult. ff. de usu fruct. lega. quequidem sententia cum aperte a iureconsultis ipsis statuatur in responsis adductis minime sane indiget alterius approbatione quamq ab oibus sit recepta: habet tamen summam difficultatem. nam cum legatus fundus est uni non est ei legatus usufructus: cum is profecto in fundo non sit. l. quod nrum

.53. ff. de usu fruct. nisi solum causalis ut doctores vocant, a quo diversus dinus est usus fructus formalis qui legatario usus fructus est relictus. ee autem diversum et nomen et diffinitio ostendit. un et Salic. responsio qualitate solum hos usufructus

.54. differre dicentis refellitur a poly. nu. 14. et Rip. nu. 38. a quibus alia tollende huic hesitationi excogitantur que ut non oio inepte dicuntur ita non satis apte absoluteq rem attingunt.

55. Deinde illud ad hec ut hic tanq certum et firmum, ut et ubiq constitui, usum fructum partem esse fundi aut quod idem esse aiunt dominii quod ipsum per se videtur credi non posse: Cum n. ipsi de usu fructu formali verba faciant. is vo semper a fundo et dominio separatus reperiatur, quid queso convenit dicere partem esse integralem alicuius rei id quod nunq cum ea re cuius esse pars dicitur coniungi pot. omitto plurima iuris consultorum responsa, quibus usum fructum non esse partem probatur

Imol. Sigl. ery. q. Alc.

AVSA

Cl. aut. Duaren. Caras. Connan. representemus defendente vero Pinell. alleg. [illegible]

evidentissime ea quae ipsa que a doctoribus in suam sententiam proferunt quid ius potius quam ea
.56. confirmantia quorum omnium statim mentionem habebimus. Ut igitur et contra proposita
aperiatur et hec dissolvantur ambiguitates sic est habendum: premisso eo, quo nihil
est notius: duos a doctoribus usus fructus factos causalem unum alterum vero formalem.
quorum causalis qui in ipso dominio est pars est sine dubio dominii pleni ut n. alie
nandi facultate et libere statuendi sic fruendi iure et commoditate plenum dominium
.57. conficitur: quod ipsum per se patet et potest ex Aristotele in Rethor. assumi. est aut
is usus fructus eiusmodi pars dominii que ut non semper abesse ab reliqua parte quam
proprietatem dicimus pot (esset enim ut iura loquuntur inutile dominium semper
abscedente usufructu) ita aliquandiu esse separata ab ea et abulsa sine totius inte
in l. [illegible] ritu valet: quod omnia que de usufructu prodita sunt demonstrant. quasi fieri pot ut omnes
Inst. de leg. 2. intelligunt, abstrahatur et separetur id ius ea quae portio a dominio ipso et que ibi latebat
.58. tanquam pars, fiat seiuncta quedam res et per se seorsum conspicua specie et forma id
Arist. περὶ ubi legitimo aliquo modo fit usus fructus a iuris consultis absolute constitui et recte
dicitur (antea n. non erat) a doctoribus perspicuitatis et evidentie causa formalis
[illegible] 323 usus fructus neque inepte minime tamen necessaria adiectione vocatur. Is nequaquam domini
in l. [illegible] pars est sed servitus potius et ius non domini ita quod iure consulti passim exponunt.
l. 1. 2. p. Qui si aliquando partem aut portionem dicant id verbis faciunt similitudinem potius quam
De bon. mat. veritatem significantibus: id quod ex his subiectis locis perspicitur in l. recte dicimus.
Et 3. part. de verb. sig. l. meum. §. fundo legato. de leg. 2. l. 4. de usu fruct. in l. areo § si reo
.59. ff. de fide iuss. in l. qui usum fructum de verb. oblig. l. non quocunque §. fundus nihil
de leg. 1. elegans tex. in l. et per iusiurandum § illud certum est. de accept. l. si
titius de usufruct. l. consilius § dominus de leg. 2. et ~~[illegible]~~ hoc est quod tex. ait
.60. in l. 2. ff. de usufruct. accr. quem S. in 2a q. Bar. ab eo perperam allegatum scripsimus.
1. fundus detrac. nam videri, inquit iuris, usumfructum constitutum non per concursum divisum. quasi
[illegible] dicat, legato fundo deducto usufructu quod ad heredes attinet nihil aliud est actum
petere. [illegible] quam in eo fundo constitutus usus fructus formalis qui antea non erat sed causalis cuius nulla
tanquam usufructus ratio habetur: quod et seqq. tamen prosequitur optime hac ratione de
claratis. Cum igitur ut ad rem propositam accedamus proprius legatur uni fundus et tem
.61. poris usus fructus qui in eo fundo nullus est non legatur, at cum alii ex eodem fundo
usus fructus legatur iam constituitur in illo fundo usus fructus formalis: sed is usus
fructus an cum legatario fundi communicetur, questionis est. et puto ut aliorum inter
.62. pretationes et commenta preteream, quibus nemo satis acquiescere poterit, id fieri quod
usus fructus causalis et formalis quamquam forma differant potentia tamen et materia
idem sunt et conveniunt. unde cum non solum facile sed et legitime et necessario
formalis usus fructus in causalem ut in initia sua et subiectum redigatur, materie
viribus victus cum est ei quoque, cui ea legata ab initio sine dubio est. arg. eorum
que in §. Cum ex aliena. insti. de rerum divi. et simil. dicuntur et elegantissime

q. si [illegible] De usufr. legat.

AVSA

63. tex in l. quesitum § illud fortasis de leg. 3. quo pacto hec mihi vi accipienda
contos quequidem ut certissima est, ita adeo Bar. placuit ut eam in ea etiam spe probaret
64. qua uni fundus, alij omnium bonorum ususfructus legatur. utitur ad id Bar. tex. in l.
sempronio ff. de usufruct. leg. quo arg. idemquoque probauit et in l. quesitum § si quis
fundum m° 15 ff. de fund. instruc. et eam Bar. op. sequti sunt Jas. hic m° 70. Crot.
m° 30 ait esse coem Ripa m° 39. alios allegans, quod copiosissime facit paul. de
monte pico in l. titia § titia cum nuberet ff. de leg. 2. m° 88. et seqq. g. tn
65. scripsit Bal. in l. quoties m° 5. C. famil. erc. quem sequtus est ang. in § 1° insti.
de usufruct. salic. in d. l. quoties Alex. in d. l. sempronio in additio. ad Bar.
et alij quos Paul. de monte pico dicto loco refert; et nouissime Lancelo. polit. hic
m° 15. necnon et gaudin. qui Bacillons m° 28. nam neque satis idonea ratio red
di pot. cur non et in hoc casu reg. illa versetur gnlis et specialis, d. § felicis
simo et similium cum quam Bar. in d. § si quis fundum attulit facile qui esse
comentitiam possit videre. et tex. in d. l. sempronio minime profecto hanc
sentiam iuuat. quod viderunt Poli. et Gaud. sed male se inde expedierunt.
66. dic quod debet meo iudicio hec esse dissimilima. nam in d. l. sempronio. non
habitatio genalit, ut in nra spe usus fructus, relicta est et domus spalitr:
sed et domus particularitr et habitatio etiam particularitr: inclusa tn in illo gnli
sermone, que ei uius prestabat. cum presertim dici verissime possit in eo casu
67. habitatioem non tanquam seruitutem aut ius aliquod legatam: sed tanquam factum
et benefitium quoddam. quam ad rem videndus est tex. in l. si habitatio §
de usu et habit. Quam ob rem puto ex his in hac conclone deliberandum: est sca.
opinioe cons. 1° li° 4. animaduertenda et reliqua apud Paul. d. § titia cum
nuberet videnda: neque n. ad institutum nrum spectant. illud tn addendum,
68. si que partes eiusmodi sunt ut separationem non recipiant ut parietes ac tecta,
in his de coniunctione nihil esse quod quis ri possit cum legari non possint. l.
69. cetera. cum simil. de leg. 1° quod Poli. m° 16 come morauit. de solo etiam et superficie
legendus tex. in l. si fundum sub conditione § qui fundum de leg. 1°. at vero
70. in partibus quantitatis et magnitudinis equalibus ut si legetur uni fundus alij eiusdem fundi
tertia aut quarta pars et similia, sequenda est distinctio que per tex. in l. cum questio
C. de leg. placuit hic Bar. et ceteris doctoribus communiter ea est huiusmodi. si primo toti
deinde alij pars equalis eius legatur reconiuncti in ea parte non sunt cum adempta
71. videatur primo quod in d. l. cum questio proponitur, Sin autem primo pars
eiusmodi, deinde totum relinquatur, in ea parte coniuncti re sunt quod glo. ibi
probauit ex l. meuio in pri. § de leg. 2. nisi euidens sit in utroque contra
sentientis testatoris voluntas que Bar. eo loco est exequtus et alij docto. eoque
tanquam probantes nos reyciunt Jas. hic m° 71. Crot. m° 31. Rip. 41. Poly. 13
Coras. in l. testamento m° 55. C. de impub. et alijs. deinde et ratio diuersitatis

AVSA

et pleraq; alia que ultro citroq; iactari possent colligentur. illa Ratio differentie
72. hic non silenda quam Bar. nu. 10. inter primum et secundum gnus partium attingit q
in primo gnus in qualibet parte consistit integre nec si pars aliqua auferatur deficit in l.
si quid de fratum § interempta ff. h. tit. l. inter agnatos. vn. lib. ff. sed hor. sm
non ita: sed omnibus partibus copulatis indiget totum integrale ut sit. que ratio ex s. dictis
de legato gnus facile refellitur. itaq; attendenda est potius ratio d. § fili a. tamo qz qz
hec ipsa per se vera sit. sed que inter partes integrantes substantiam ut usum fructum
73. et partes quantitatis aut magnitudinis est dria: et est in promptu nam substantie partes
ablate et abulse naturam eius ledunt et efficiunt quominus tale quid quale esse debet re
maneat; at v equales partes magnitudinis de hac tantum, non de substantia decerpunt
neq; fundus detracta quarta parte minus fundus sed minor tm efficitur. ex quibus id
demum constat quando inter legatarios totius et partis conjunctio realis reperiatur:
74. quam conjunctionem nequaquam impedit si uni res pure alij sub conditione relicta sit
quod Poly. recte ex d. l. si domino stichus. juncto § optionis. inst. de leg. colligit
l. scriptura § ult. ff. de cond. et demonstra. sed an impediat si res legata pluribus
75. aliena sit non testatoris, reliquis tacentibus Poly. nu. 18. ~~si res legata pluribus aliena sit non testatoris reliquis tacentibus Poly. nu. 18.~~ quesiuit. et non cadere in rem alienam con
iunctionem hanc audacter asseueravit. nam et tt oes quas de hac re supra protulimus
in re propria testatoris (si recte inspiciatur) accipi oportere verbis ipsarum ostendi:
et concursu partes fieri quod hac in conjunctione est necessarium, in re aliena non
posse contingere: cum non transeat eius rei legate dominium ipso jure in legatarium
l. a titio cum similibus ff. de furt. et ibi Bar. addit preterea d. l. si domino stichus.
cum tn a Ripa nu. 42. recte reprehensum puto. nam et tot tt et responsa juriscons
et doctores in tam arctum angulum compellere durum est. et ratio ipsius nihil cogit quippe
76. que si vera esset neq; in optionis legato ubi dominium recta non transit, inueniretur
realis conjunctio l. apud aufidium. in fin. ff. de optio. leg. cum id contra esse
supra ipse quoq; Poly. post omnes ex d. l. si domino stichus probauerit. addit
recte Ripa. non fieri concursum ratione solum dominij ne id in solidum tran
seat sed ratione juris ne id alterutri in solidum irreuocabiliter acquiratur. l. vn.
§ si disjunctim. et § si vero non oes C. de cadu. tollen. et hanc eandem opinionem
quam hic Ripa habuit et Jason in l. huiusmodi § si titio et meuio. nu. 6. ff.
77. de leg. 1. jam ille minime nouus aut diuersus conjunctionis realis modus est
quem Besuc. hic nu. 17. et in l. titio Textores ff. de leg. 1. ex illo tex. annotauit
sed superioribus conueniens Poly. nu. 21. que satis esse debent hoc tpore ut quid
ad realem conjunctionem sit necessarium sciamus, si illud addiderimus: re tn
78. conjunctos raro simpliciter conjunctos, frequentius disjunctos aut separatos in jure
appellari: quod his locis cernetur. in d. l. vn. § sin aut disjunctim. de cadu. tollen.
d. l. meuio. ff. de leg. 2. in l. si pluribus ff. de lega. 1. l. si separatim ff. de cond. et demonstra.

fini. l. separatim. ff. de cond. et

AVSA

attende gl. in d. § hoc tit. ... sequente exponentur verb. l. triplici. att.
Duaren lib. 1. cap. 9. att.

hoc tit. l. coniunctim ff hoc tit. l. triplici de verb. signi. l. 1. in pri. et in § interdu
ff de usufru. accr. in § si eadem inst. de leg. et alijs pluribus in locis quorum nonnulla re
ferunt hac l. Bar. 1. et 4. oppo. Iass. in pri. Ripa nu. 3. Crot. etiam nu. 3. qui ad id etiam
verbum illud ut positum in initio huius legis ponderarunt inde colligentes in statutis con
iunctorum appellatione reconiunctos non comprehendi, sed id recte Ripa d. n. 3 de
adisse ut et est ab hoc proposito alienum et idcirco his contenti ad explicandos verbis
coniunctos transgrediamur. [illegible] num. 97. ...
hi sunt quibus factis portionibus idem honor est habitus que expositio Polit. est nu. 22.
79. qua non admodum discrepat gaudun. nu. 8. et exemplo huius l. et item ex exemplis
bar. nu. 11. q. 2. princ. convenire perspicatur et ut Bar. esse in d. l. un. § his
ita ubi rex. C. de cadu. toll. Iass. hic nu. 74. Nec videntur reprehensiones
quae hanc diffinitionem allatae eam ledere. Nam quod ait Ripa nu. 44. Iass.
nu. 79. si vera esset hec diffinitio, sequeretur illos legatarios esse verbis tantum con
80. iunctos, quibus ita relictum esset: titio fundum se ianum usque ad ulmum reliquum
vero mevio do lego: quod quidem esse notatur in l. mevius. § duobus ff de leg. 2. cum
81. ad oculum partibus demonstratis diverse res legate videantur, Arg. tex. in l.
huiusmodi § 1. de leg. 1. l. recte dicimus. § ulti. de verb. signi. et pro certo dd.
oes constituunt. hoc inquam nihil idcirco ledit propositam expositionem, quia in hoc
exemplo due orationes non una sunt: Quod non ita multo post ostendetur. neque si
ita demonstratas partes ponamus ut una etiam evidenter oratio remanent
82. verbis coniunctos nihilominus futuros legatarios Poly. fortasse non temere pla
cuit nu. 27. exemplum sit, Titio et Cayo fundum Seianum ita ut titius
superiorem Caius inferiorem habeat. nam cum illis verbis Titio et caio con
iuncti verbis dici debeant, quia sequentibus portionibus disiungantur magis realem
coniunctionem excludi quam verbalem putandum est. sic enim est habendum,
83. ut uno verbo quod vel maxime hanc rem illustrat absoluam, verbalem con
iunctionem ex primis dispositionis verbis constare: Reliqua efficere tantum ut vel
sola sit vel cum reali sociata et coniuncta. itaque ne rem per se claram definitionis
84. scrupulis obruamus, in summa poni pot. verbis tantum esse coniunctos quos solum
verborum complexus coniungit. is aut complexus, qui ex d. l. triplici de ver. sig.
annotatur, quique una oratione comprehendi dicitur, per coniunctiones efficitur copula
85. tivas: propositiones que etiam idem significantes: Cuiusmodi sunt et, que. Cum. atque
adeo etsi sine aliqua coniunctione dissolute persone plures ex eadem parte
orationis collocentur: quod manifestius exemplis iure cons. docent in d. l. triplici
ubi id Alc. optime exponit. idem que in l. sepe ita comparatum. eo tit. et hoc est
86. quod glo. et dd. sepe occinunt: punctum esse aliquando loco copulative coniunctionis
gl. in l. Cum duobus § si inveunda ff pro socio gl. in l. pretia rerum ff ad l.
falci. ... rei ubi que bar. et dd. meminerunt: quod quidem non satis placeat polito

Le quo fer... Polit. id ... proto ...
...
Alc. n. 13. ...

AVSA

oppon. 9 t. in l. si quis in quibus. § fina. de legat. 1. atq.

87. hic nu.º 23. nihil autem differre p et an p Cum concepta sit oratio, do
cent eleganter tex. in l. titie textores. §. 1.º de lega. 1.º l. siquis altio. ff.
de usufru. accr. bonus in hac re tex. in l. cum in testamento § hec verba
de hered. insti. et hec docet hic Bar. nu.º 11. quem omnes sequuntur contra Petr.
in dissoluta oratione dissentientem Ias. nu.º 75. Ripa. 45. Besucc. 22. Gau.
88. 34. neque solum his coniunctionibus quas articulos vocat Bar. sequutus iure
consultos in d. l. tripliciter fieri coniunctio verbalis pot, sed et si pluribus nomine
collectivo designatis aliqua res fuerit undique portionibus detur: ut si ita legatur
filiis fratris mei. substituo heredes meos. que exempla Bar. sunt: in quibus est anno
tandum, aliter ab eo nomina collectiva accipi quam aut grammaticis aut a dialecticis
89. capiantur: quod Poly. nu.º 36. observavit. nam illi collectiva nomina ea vocant
que singulari voce multitudinem significant: Cuiusmodi sunt populus gens turba
et similia: hic noster Collectiva appellat pluralia nomina quecunque: ut ex eius
exemplis perspicitur. Sed quamvis in hoc Bar. impegerit, eius tamen sententia et in illis
et in his vera est: utroque enim modo coniunctio verbalis efficitur. Et verum quidem
collectivi nominis exemplum est, si familie, si Civitati, si cognationi legetur
l. fin. C. de verb. sig. pluralium nominum in quibus exempla Bar. constituit
superiora testimonium affert ex iure cons. in l. interdum. ff. de here. insti.
l. si pater filio. ff. de vulg. l. in quartam. §. ulti.º de lega. 1.º quibus commoti
idem sequuntur Besuc. nu.º 22. Crott. nu.º 23. Ripa. 45. Iass. 78. Polit.
28. et 35. et Gau. 35. quorum Poly. hanc coniunctionem vel fortissima
esse ait, quod infra tractabimus. Nunc illud potius videamus, anquem ad modum
90. copulativa coniunctio inter personas collocata hanc efficit coniunctionem:
sic efficiat et si inter duas orationes interiecta sit! putatitio fundum lego
91. et sempronio eundem fundum do lego equis portionibus! et ut antiquioribus
placuisse ut coniuncti verbis etiam sint huiusmodi legatarii: quorum Bell. Petr.
et Rayn. in l. 1. §. interdum ff. de usufruct. accr. refert Iass. et Bar. tante
hoc loco testatur: eorum quoque opinionem sequutus ut et Bal. in d. l. un. §. 15.
ita, et credibile esse dicit Rip. nu.º 47. hanc illis temporibus fuisse communem sententiam:
se certe eam existimare veriorem: idque multis argumentis, quorum summa ea est.
92. quod copulativa illa inter eas orationes collocata officium suum tueri debeat
ut verbis coniungat, quibus merito Bar. non est de sententia sua deiectus
quin quod audacter assereret hos legatarios esse disiunctos verbis: nec non
nisi re tamen coniungi. quod quidem ipse aut manibus et alienis aut falsis
probationibus confirmat. nam casum in l. sicut inanaos. §. 1.º quib. mod.
93. ususfamitt. non hoc probare mihi persuadeo. neque enim ibi copulativa illa
respectu utriusque legatarii posita est sed contemplatione tantum alterius, neque
in extremo §. ait iure cons. illos tamen si non verbis re, tamen coniunctos videri

Bar. sensus

vide Alciat. n. 18. et segq. de Bar. istia coniunctione inul. tracta.

Alciat.

n. 12.

necessario intelligere oportet de spe ibi proposita: cum sit veri⁹ significasse sine cons. commodo legato usufructu, semper esse coniunctionem realem et si verbalis non esset: puta legato facto eiusmodi diversis in orationibus et partibus testamenti. Reliqua Bar. arg.ᵗᵃ etiam tenuissima mentione indigna sunt, praeter illud quod ipse non satis
.94. constanter declarat: aut observat: non esse vim copulatiue coniunctionis que coniunctionem verbalem efficiat; Sed unitatem orationis. d. l. vn. §. sin autem versi.º hoc ita quod semper admonet respiciendum. cui illud addendum est ex
.95. gramaticorum et dialecticorum preceptis, magnam esse diversitatem copulandi aut disiungendi in coniunctionibus inter partes orationis interpositis et inter orationes ipsas quod verbis etiam ad id factis exponunt Cum dicunt, duobus modis accipi coniunctionem copulatiuam, copulatiui, cum coniungit diversos terminos: Copulatiue, cum diversas propositiones: idemque in disiunctiuis docent: neque ab eorum sensu nimis abhorret
recte qui ex nostris hec scripserunt quamuis allucinantes: et quasi per tenebras errantes: quo fit ut non satis ad firmate que vera volunt constituant. Ergo ex his omnibus puto verissimum, Copulatiuam inter diversas orationes
.96. positam, quamque copulatiua sit: et copulet orationes ipsas, tamen nihil afferre quo persone in orationibus illis posite coniuncte dici debeant: recteque Bar. seniam omnes cõiter probarunt Jas. nu. 70. post Salic. et Cum. hic. Ang. in l. julianus quoque. ff. de here. insti. et in l. coheredi. §. coheres ff. de vulga. Besuc. hic nu. 23. Bal. in l. si forti dianum. C. de leg. Crot. hic nu. 37 coëmcam ait et Rip. nu. 46. poly. nu. 24. gaudin. nu. 30. Vn illud in quo ad — Alc.ᵃ 19 ey.
vehementius se exercuerunt. vel etiam decepti sunt, expeditissimum puto: inter
.97. legatarios in diversis orationib⁹, puncto tamen interveniente copulatis, nominatos nullam verborum esse coniunctionem: quod si vera est precedens opinio, sine dubio est: et id Bar. ff. in hac l. in 3. oppi. que huius loci propria erat, Decretum quem nominatim poly⁹ nu. 17. Ceteri silentio sequuntur. Nec solum hec vera esse puto in
.98. speciebus quas ad proponunt: ubi videlicet integre sunt ille due orationes, inter quas vel copula vel punctum cadit: sed plurimis eorum repugnantib⁹ idem affirmo et si imperfecta altera earum ita sit, ut ab altera verbum mutuari videatur. exemplum sit, quod accursi⁹ in hac. l. ad expositioem eius apposuit. Titio fundum illum. Sempronio
.99. eundem fundum do lego. quod exemplum, si ea que Bal. in d. l. si forti dianum et in dicta l. vn. §. his ita, tradit respiciantur, eaque etiam que Bar. proxime docuit nu. 12. in extremo, reprehendendum vi: ita quod et Cum. notauit: quem refert Jas. nu. 20. et Ripa. nu. 17. glo. corruptam et mancam esse; ac propterea existimat
d. aut. g.º de Sacre. Seran. at Aleiat. hic n. 6. et 7. et que allegat omnino.

VSA

Alc. q. n. 6. et 7.

supplendam glo. in .1a. par. interiecto verbo. lego. quasi aliter defendi non possit:
.100. quod contra sensus oes apparet: et testatur Poly. nu. 25. sed ego et Besur. nu. 17.
et nu. 4. Gaud. nu. 13. Poly. d. nu. 25. assentior glo. exemplum fortiter defen
dentibus, et in eo realem tm Coniunctioem inesse non verbalem confirmo. cuius
rei ratioem, ut breuiter quem multis verbis dici possent, colligam, eam esse raio q
imperfectio alterius oratiois non impedit quominus due diuerse orationes sint:
.101. neq. n. in exemplo proposito illa pars, titio fundum illum, que videtur tanqz
imperfecta a sequenti pendere et suppleri, a verbo illo, lego, quod in 2a oroe e
regitur, sed ab alio sub intellecto per zeugmafiguram notissimam rei grama
tice peritis. itaqz illud, lego, in ultima oratione positum, non reget illam orem imper
suggerit fectam; sed suggerit admonetqz nos, quod nam potissimum verbum illi coniasse et
mutilate orationi adiungamus. Ac proinde qz q imperfecta, per se tm constat
suis partibus: tametsi nonnullis oppressis et tacitis, ut plus nuncupatum videatur
.102. minus scriptum. l. 1. § de here. insti. neqz qz no expressum verbum sit
quicquam obstat, cum nihilominus una oratio non sit: que si tenoamus et
probe totam hanc rem percipere: et quid in Bar. Bal. qz circa unitatem ora
tiois preceptis, a lpari debeat habere poterimus. fit ergo coniunctio verbis tm
coniunctioibus supradictis in una oratione usurpatis. Sed et si non huoi par
.103. tiale neqz collectiua nomina interueniant, alys etiam modis poterit hec coniunctio
conflari. Nam et per distributiua nomina ait Bar. nu. 13. q. 2. si nihil
aliud impediat conapi coniunctio hec pot, ut quisquis mihi heres erit et qui
libet cognatus et similia cuius serie sunt dd oes contra ut constat ex Rip.
no 48. Iass. nu. 87. Crot. nu. 40. Poly. nu. 19. et alys. quanqz et in exemplis
Bar. non satis aperte versetur et si propria distributorum natura spectetur
nonnulla fortasse diuerse dici possent. sed ea et intellectus. l. ulti. C. de impub.
et alys ad tractatum magis pertinent iuris accrescendi. quinimo et per aduer
.104. satiuas coniunctiones, cuiusmodi sunt, ut ait Bar., aut. vero. et his similes,
simodo una oratio sit coniungi verbis pnt aliqui, quod nihil intersit hor
an illo genere coniunctiois quis utatur: cum promiscue alia pro alia usur
.105. petur gl. in l. eas causas §. de condi. et demost. Cuius hic Bar. nu. 14
q. 3. meminit et esse eam receptam vulgo. Rip. no 50. e autor et qz
.106. q esse videbatur. 7ex. in l. huius. §. que habebat ff. ad trebell. vndet. Bar.
et Rede duas ibi fuisse orationes: se vo unam exigere orationem ut contra
vera sit. eam secuti dd omnes reperiuntur hoc loco, Ripa nu. 49. gaudin. nu. 34.

et

AVSA

et preterea corasi. d. l. testamento mº 8. C. de impub. et quan me Crot.
mº 41. ꝗ hanc Bar. sententiam nonnulla intentet eam commemorare nullum erit opere
precium. illud non dissimulandum quod polit. mº 29. totam hanc Bar. et
aliorum traditionem recte Reprehendens admonet vix vllum huiusmodi
107. coniunctionum aduersatiuarum vsum nisi in duabus diuersis orationibus esse
posse: quod verissimum arbitror: nisi si forte ea aduersatiua non rei corpus
aut orationem sed qualitatem potius aliquam respiciat, vt in hac oratione
titio pure Sempronio autem sub conditione fundum Lego. De quo casu vide l. vlt.
108. §. seio. delega. 2. addit hic Bar. mº 94. idemque de communitatibus
copulatiuis et de alternatiuis esse dicendum, vt scilicet his quoque coniunctio vbi alias
109. cum alternatiua posita inter personas pro coniunctiua capiatur in l. cum qui
dam. C. de verb. signi. quam annotationem Bar. appellant omnes Crot. mº
42. Ripa. mº 51. Poly. 29. Gaud. 34. post soss. et Besur. 25. et Bar.
quidem nihil vltra in coniunctione verbali tantum progressus est: vt videtis.
Nos tamen, vt omnia que in rem presentem sunt attingantur, nonnulla
110. breuissime Preterea exponemus. nam primum quid de correctiuis dicendum
dicemus, verbi gratia titio immo sempronio fundum Lego. Cuius rei Bar. non me
minit. Et si nihil aliud sit adiectum, quod contra moueat, arbitror his verbis
omnem coniunctionem tolli: cum per huiusmodi dictiones prima dispositio prorsus tollatur.
l. si ita scriptum fuerit. Titius. ff. de hered. insti. l. Stichus. de man. test. quod si
additum sit, equis portionibus, dici potest propter voluntatem apertam communi
candi legati coniunctos verbis esse eos ita vocatos, titio immo sempronio
fundum equis portionibus Lego. Sed non video que Ratio legandi sit hec:
111. nisi adiungatur post correctiuam copulatiua coniunctio hoc pacto, titio
immo et Sempronio fundum equis portionibus, quod est notandum et
videndus aliter in dictio. immo. Imol. post Bar. in d. l. si ita scriptum.
112. quid deinde de verbis que repetitiua vocant doctores sentiemus? vt sunt hoc
amplius Item et similia? Et Bal. in d. l. vni. §. his ita. mº 3. C. de cadu.
vt tradidisse, his verbis coniunctionem verborum consistere: et id hoc
exemplo, Lego titio domum hoc amplius, Seio fundum eo Lego quod videlicet
vi illius repetitionis, hoc amplius, in eandem orationem coniecti Seius et
titius appareant. quod probare ait Tex. in l. Seie. §. Caio. ff. de
fund. instr. bonus tex. in l. si sic loquutus. hoc titulo. optimus in l. si tibi
113. pure eodem titulo qui vulgo corruptus citatur cuius quae vera lectio est

AVSA

Ant. Aug.

pandectis, floren. est habenda. eodem pertinet tex. in l. in repetendis.
ē. tit. et hoc Bal. ait vel maxime esse probandum, se altera earum orationum im
114. perfecta sit. vt lego titio domum, item Sempronio fundum: plura que in hanc
gud. sententiam adiungit et per se falsa ex supradictis deprehendentur: et quod ad
hec verba repetitiua attinet, merito reprehendunt a Besuc. nº 24. Cuius sententia
meo judicio verissima est dicentis his verbis, conjunctionem verbalem non fieri:
nisi vna oratio vere sit quod non esse in propositis exemplis Bal. constat ex his
atte[illegible] que proxime in 1ª qᵉ Bar. docuimus. nam neque legibus a Bal. allatis quicquam de con
junctione verbali probatur. illud inductione patebit: nec vis repetitionis quicquam aliud
significat aut cogit, quam quod eadem res duobus legata sit: quod ad coniunctionem
115. verborum nihil affert cum tamen inducat realem. namque si vna in oratione huiusmodi
dictiones collocentur jam non earum vi sed vnius orationis conjuncti verbis
erunt in ea nominati. Et summam quidem sententie Besucc. quam retullimus sequitur
hic Ripa. nº 25. qui solus ex recentioribus huius rei mentionem fecit: sed
116. addit exceptionem eam quam nos probamus, si in eadem oratione ponatur
huiusmodi verbum, verum eo exemplo: quod ab ignoratione principiorum huius rei
sit profectum. ponit enim hoc exemplum, Titio fundum, hoc amplius eundem
fundum Sempronio lego, quam non esse vnam orationem scitis. Nam si quomodo
atte[illegible] in vnam orationem coniici hec verba possint, id erit exemplum, titio: item Sem
117. pronio fundum lego, vbi particula illa, Item, non tam repetiua quam coniunctiua
est existimanda: que memorie mandari debent: Cum quia a paucissimis notentur
tum quia ab his a quibus attinguntur leuiter et fere perperam tradantur. tandem
118. Gaud. nº 36. dictionem, singulosque minime hanc conjunctionem efficere admo
net, sed puto non tam verbalem quam realem conjunctionem cuiusmodi verbo
repelli, ex tex. quem ipse allegat in l. pen. et vlt. ff. de vsu. fru. accr.
ex l. huiusmodi § quibus de leg. 1º, Sed iam hec de verbis tantum coniunctis sint
satis. Quibus perceptis non erit difficile: qui semel ex re et verbis sint
conjuncti, intelligere. Qua de re Bar. querit 3ª qᵉ princip. nº 18. neque vllum
119. exemplum in hac l. conspicatur aut difinitio. sed placet jurisconsulti ex
plicatio. D. l. triplici. de verb. sig. vt hi sint re et verbis conjuncti quos no
minum et rei complexus coniungit: quam sine controuersia videntur accepisse
doctores omnes. sed est sciendum, quod ad verborum complexum spectat,
120. totam hanc mixtam coniunctionem ex precedenti constare iisdemque regulis

AVSA

constitui: vnam preterea orationem exigere: et vel collectiuis: vel distributiuis.
vel alternatiuis dictionibus: per inde atque in illa dictum est, posse contingere. vn
21. quod Jass. nu. 100. adnotauit: Bar. in extremo hoc. n. 16. repugnasse ijs que
s. n. 11. dixerat, vt audater et temere fecisse. Nam ibi Bar. collectiuis noibus
solam verbalem coniunctionem comparari scripsit: et est id verissimum: hic vero
etiam realem cuiusmodi vocibus contineri cum ait, significat, Cum verbalis ipsis
vocabulis efficiatur. Si addatur aliquid quod realem possit inducere futuram
in ea oratione mixtam coniunctionem: verum etiam mm recte dr solam
verbalem collectiuis nominibus vt et oibus alijs verbis induci. ita quod Polit.
nu. 35. mihi persuadet Bar. in hoc nullam esse contrarietatem: Cuius rei
rationem s in initio. q. 2. principalis pers tenximus: quod quod neque ipse Polyt.
satis idonee Bar. defendat et Ripa. nu. 58. qui ipsum Poly. quedam moliatur
nequaquam magnopere attendenda. illud adnotatione diligenti dignum, quod ad
22. realem inmixta comprehensam pertinet quomodo explicari exemplo possit:
est. n. controuersum: vt hic Bar. et s. s. opp. a petro desentiens osten
dit: que res totam huius et precedentis coniunctionis diuersitatem continet.
Bar. ergo post glo. in l. 1. §. vlti. s. de vsu fruct. accres. glo. in l. si
duobus §. vlti. de lega. 1. exemplis ostendit, vt realis coniunctio mixta sit
cum verbali, satis esse: Si res indiuisa pluribus eadem oratione relinquatur:
vt sit exemplum, Titio et meuio stichum do lego: Cum si addatur equis
portionibus aut aliud quid simile sola verbalis sibi insit: vt hic tex.
23. probat, proferunt gl. et Bar. auctoritatem tex. in §. si eadem. insti.
de leg. et in l. triplici de verb. signi. qui mihi vel solus videtur hanc
sententiam constituere: addunt Petr. Besuccius nu. 25. Crot. nu. 14. nostrum
hunc tex. satis apte probantem eam rem: item et tex. in l. si duobus.
§. vlti. s. de lega. 1. qui tamen nec multum vrget et in contrarium etiam
torquetur. additur. l. vn. §. si vero non omnes. de cadu. tollen. nec ipsa satis
firma probatio: cum in reali sola coniunctione verba fiat. prestat tamen non
nullum argumentum: ut et tex. in d. l. sicut. §. 1. quibus mod. vsus fru.
ami. quibus adducti idem quod Bar. et glo. probarunt docto. in d. l. plane
§. si coniunctim. de leg. 1. et hic Crot. post alios nu. 14. besuc. nu. 25. plit.
nu. 32. Ripa nu. 54. coras. in d. l. testo. nu. 3. C. de impub. quibus oibus

Alc. n. 24. e. j.

AVSA

hec est co[mmun]is opinio, Stephan. Forcat. in necyo[m]. iur. dialog. 67. et. 68. At v[er]o
Petr. quem omnes referunt, hoc exemplum idcirco reprehendit, q[uia] in eo non
coniunctio mixta ex verbali et reali sit, sed sola verbalis. in cuius comprobatio[n]em
q[uam]vis plurima numerentur arg[umen]ta: video tamen ad vnu[m] sumam ratiocinationi[s]
.124. cuncta referri facile posse: quod sic deduco. quemadmodum vt in mixta con
iunctione verbalis sit necesse esse diximus: vt ea interueniant, que in coniunctio
verbis t[antu]m desiderantur: ita vt in eadem mixta realis insit coniunctio, necessario
ea reperiri debent que realis coniunctio[n]is natura complectitur. est aut[em] realis solius
coniunctionis natura ea, vt singulis in solidum res relicta sit: nec nisi concursu
partes fiant. l. coniunctim. ff. h. tt[ul]o q[uod] est notissimum, ergo et vt mixta sit
ex verbali et reali coniunctio, hoc idem deprehendi debet. quod quidem glo.
in exemplo proposito euenire fatetur in d. l. 1a. § vlti. de vsu fru. accre. qua[m]
Bar. hic laudat: sed negat Petr. asserit q[uod] potius nihil referre titio et seio fundu[m]
.125. aut titio et Seio fundum equis portionib[us] [legatum] dicatur: Cum semper eque partes
facte videantur: quod probant plurima iuris loca propetri sententia congesta
a doctoribus. l. legata inutiliter § 1. de leg. 1. l. plane. § si coniunctim. eo tt[ul]o
optimus tex. in. l. si duob[us]. in pr[incipio]. et in § vlt[im]o eo. tt[ul]o l. quidam relegatus.
§ vlti. cum l. vtrum. ff. de reb. dub. si nota illa improprietatis, quasi, atten
datur. l. cui fundus. de condi. et demos. l. similiter et titio. et l. eum qui ita.
de verb. obliga. in l. vlti. § seio de lega. 2. Quib[us] omnib[us] magnum addit
robur et pondus noster hic tex: nam cum superioribus omnibus id expeditu[m]
videatur. legatarios in exemplo proposito partes ab initio habere rei legate
id ad solam verbalem coniunctionem esse accomodatum verba illa nostre
.125. legis ostendunt, semper .n. partes habent legatarij: neq[ue] ab hoc diuersum
est arg[umentu]m quod Poly. nu[mer]o 32. et 33. tanq[uam] validissimum se ait superiorib[us]
.126. adijcere. itaq[ue] perculsus his difficultatib[us] petr. aliud adhibet exemplum
tale titio lego domum seianam: et similiter sempronio: quod nollem tanq[uam]
indubitabilius et certius q[uam] Bar. et eosdem, qui comunem supradictam di
xerunt admisisse. quod fecerunt testante Iass. nu[mer]o 98. Ripa etiam affir
.127. mante et quasi apertius atq[ue] aptius aliud exemplum afferente, sed
eiusmodi, vt si ea que nos supra docuimus, tenuisset, facile non esse huius
coniunctio[n]is vidisset: cum in eo due orationes sint. quam ob rem teneamus

de Bar. distincta, vide que alij excitarunt, et Eguinar. ad
Bar. ipsum l. in l. ex eadem. ex. att. [...] Vt sit

vt ait. bar. exemplum glo. et hoc petri cum poly. nᵒ 34. et. 26. rey etiam cum vnitas orationis in eo, que sine dubio ad hanc mixtam coniunctionem est necessaria non sit. Sed illud huic opinioni coi molestum est: qz pluribus ex his locis que pro petro
28. produximus, contineri vt, in exemplo proposito partes ab initio factas nec quid qz referre expresse nec minus qsid factum sit. Quamuis probabilis polyt. nᵒ 33. et besucc. nᵒ 26. Concordia sit, distingentium, vtrum species an summa legato comprehensa sit, vt in speciebus cois opinio vera sit: et partes consensu demum fiant. at qz vtroqz modo coniuncti sint legatarij: in summis no item: quomodo facile pot respondere ad d. l. cui fundus. et ad. d. l. vlti. §. seio et ad. d. l. eum qui et l. si mihi et titio. Cumquo conuenit quod ff. ex eodem Poly. retulimus in quantitatibus coniunctioni Reali non esse locum: et eodem pertinet Bar. traditio in l. huiusmodi. §. si titio. ff. de leg. iᵒ. ad. l. plane. §. si duobus eodem tito. quamuis ergo hec probabilis sit sententia, et plurime eo modo dirimantur Repugnantiae, nobis tamen
29. potior pars placet, vt in exemplo coi ab initio quidem, sed concursu tamen fiant partes quod ex his legibus, quarum mentionem fecimus. Colligitur: et ex vlpia. praeterea. tito. 24. et Caio lib. 2. inst. tito. 6. et. l. coniunctim. de leg. 3. neqz ad mixtam coniunctionem necesse est. vt Realis coniunctio mera sit in ea vt nec in villa alia rerum mixtura desideratur. Satisqz est si res pluribus in solidum relinquatur etiam si non singulis solida sit relicta: quod et Ripa hic nᵒ 55. attigit et Poly. nᵒ 34. declarat eleganter phorcatu. in necio man. jur. dial. 67 et
30. 68. nam qz quod in his legibus varie significatur partem collegatarij nunc ad coniunctum pertinere, nunc non eque, no huius est inspectionis sed eius quae coniunctionum effectus et accrescendi ius explicabitur. quod mox fiet si prius breuissime nonnulla de coniunctione legali quam Bar. nᵒ 17. q. 4. prin. attingit.
31. exponemus. Ea contingit, Cum plures ad eandem rem et emolumentum a lege vocantur quod euenit duobus modis: et ex testamento: et ab intestato: ex testamento etiam dupliciter. Nam coniuncti possunt esse plures ex testamento propterea qz ex vnius persona peruentum sit ad plures, vt in legato seruo communi facto aut hereditate relicta. l. et proculo de leg. 2. l. seruus cois ab extero. de acq. here. l. 1. §. 1. ff. de vsu fru. accr. l. rerum
32. §. si seruo. ff. pro so. cum alijs. item qz si legatarius post diem legati cedentem

AVSA

pluribus heredibus relictis decesserit. hij enim heredes ad legatum simul
admittuntur re coniuncti lege reputantur in l. legatarius § de lega. i°
133. At vero ab intestato duobus quoque modis interuenit hec coniunctio, utique si
plures aut eodem gradu aut dispari quidem gradu sed pari ratione ad
l. uni. Quan. non pet. part. j. hereditatem successionemque aliquam vocentur, eodem gradu, ut in l. i.a §
Si nemo. infra. ad tertul. l. si ex pluribus. j. de suis et leg. in § si plures.
insti. de leg. ag. succes. dispari quidem gradu: sed pari ratione in l. si duobus j.
de bon. pos. contra tab. § Cum filiis. insti. de her. que ab intest. bonus tex. in l. i.a
§ si quis ex nepotibus. j. de coniung. cum emanc. quibus abar. hic traditis nihil
fere addunt doctores. nec vero iure solum ciuili: sed et pretorio legitima hec coniunctio
134. introducta pot. ut Bar. ait: itemque moribus et consuetudine: statutisque municipalibus
Bal. et salic. in l. un. C. quando non peten. par. idem Bal. in d. l. un. § his ita de
caduc. tollen. Jaso. hic nu. 51 et seq. que apertiora sunt quam ut his immorari conue
135. niat; illud modo videndum quod Bar. querit nu. 18. an aliqua ex tribus
predictis speciebus coniunctionis huic legali possit accomodari. et glo.
quidem in dicta l. i.a § idemque § de usu fru. accre. verbis et re coniunctos
hos putat cum collectiuis nominibus fere vocentur: sed Bar. ait sibi videri
potius verbis tantum coniunctos. quibus si quid adiungendum est, mihi pla
ceret realem potissimum coniunctionem hic deprehendi: sed nullum est
opere pretium hec latius exquirere. Cum sit conducibilius ad 2am promissi
operis partem, que coniunctionum harum omnium effectum complectetur
venire: quam pari diligentia prosequuturus parem etiam a vobis beneuolentiam
et attentionem exposco

AVSA

AVSA